

FRATERNITÀ DI COMUNIONE E LIBERAZIONE

associazione di diritto pontificio civilmente riconosciuta

Uffici: Via De Notaris, 50 - 20128 Milano - e-mail: clfrat@comunioneeliberazione.org

Pelerinaj Macerata – Loreto

9 iunie 2018

«Căutăm cu dorința de a găsi și găsim cu dorința de a căuta din nou»

Dragilor, a începe pelerinajul cu această întrebare – «Ce căutați?» –, vă unește pe voi toți, cei care mergeți spre Sfânta Casă din Loreto. De fapt, noi toți căutăm. «Căutăm cu dorința de a găsi și găsim cu dorința de a căuta din nou», spunea marele sfânt Augustin. Și, pe bună dreptate, deoarece noi suntem sete de viață și nu ne potolim decât atunci gând găsim ceea ce ne satură. Putem face de toate pentru a încerca să reducem inima la tăcere, putem chiar să ne gândim că suntem stricați nefiind niciodată satisfăcuți de ceea ce găsim, însă tocmai acesta este semnul măreției noastre.

Printre voi sunt mulți care au întâlnit deja Chipul pe care îl căutau, dar nu s-au oprit și, într-adevăr, continuă încă să-L caute pentru a trăi o familiaritate tot mai profundă cu Isus. Acesta este aspectul ceea ce ne face să privim pe oricine întâlnim ca pe un tovarăș de drum. Don Giussani spunea: «Măreția credinței creștine, incomparabilă cu oricare altă poziție, este aceasta: Cristos a răspuns la căutarea umană. De aceea cei care acceptă credința și o trăiesc au un destin comun cu cei care, neavând credința, se îneacă în căutare, disperă în căutarea lor, suferă în căutare». De aceea pelerinajul este o ocazie mare de mărturie pentru toți cei care participă.

Închipuiți-vă cum trebuie să se fi simțit Ioan și Andrei în acea zi: îl căutau pe Ioan Botezătorul și l-au găsit pe Isus. L-au urmat. El s-ar fi putut preface că nu e nimic, în schimb le pune acea întrebare care dă fiori, «Ce căutați?», întrebare care scotea la iveală inima lor. Acel necunoscut se interesa de ei! În clipa aceea au înțeles ce anume căutau. Dar foamea și setea lor de viață nu s-au stins, ci au devenit foame și sete de El. De aceea L-au urmat până acasă și a doua zi s-au trezit cu o poftă nebună de a-l revedea pe Isus.

Provocarea cea mai mare cu care un om poate fi pus la încercare este cucerirea semnificației propriei vieți. «Acceptați provocarea?», i-a întrebat Papa pe tineri. Să nu vă gândiți că e nevoie de calități speciale, de o inteligență superioară mediei sau de o efortare extraordinară pentru a o înfrunța. E de-ajuns un singur lucru, la îndemâna tuturor: să fim cu inima simplă, ca un copil.

Și, cu toate acestea, de câte ori nu auzim: «Eu nu sunt naiv ca un copil», din partea adulților care cred că ei știu cum stau lucrurile și de aceea nu mai caută, crezând că au ajuns mari. Dar,

procedând așa, pierd ce e mai bun, pentru că a rămâne în poziția originală, în poziția în care am fost creați, cu ochii holbați în fața realului – chiar ca și copiii –, este condiția pentru a deveni cu adevărat mari. De ce? Pentru că doar această simplitate ne permite să vedem și să recunoaștem ceea ce corespunde propriei căutări.

Cui nu i-ar plăcea să se uite, constant, la persoana iubită cu uimirea primei dăți, ca un dar care este pe cât de dorit pe atât de neprevăzut? Această simplitate trebuie recuperată în fiecare zi, nu e ceva scontat că rămânem copii atunci când devenim adulți. Este un drum care întărește conștientizarea inițiativei lui Dumnezeu în viața noastră, care ne precede mereu, așa cum spune papa Francisc.

De aceea vă urez să fiți tovarăși de drum în această noapte și, mai ales, în toate zilele care vă așteaptă, înarmați doar cu inima voastră care nu încetează niciodată să caute Prietenul. Și, când l-a găsit, continuă să-L caute pentru a cuceri acea familiaritate unică ce schimbă privirea asupra vieții.

Cereți-i Fecioarei să vă dea o inimă de copil, mereu în alertă, ca să puteți intercepta semnele Celui care nu obosește niciodată să vină în căutarea noastră.

Tovarășul vostru de drum

Don Julián Carrón

Milano, 25 mai 2018